

lægge deres Sag i Regeringens Haand. Jeg havde ikke ventet et saadant Knæfald fra Husmændenes særlige Repræsentant her i dette Ting. Jeg siger, det har været mig en stor Skuffelse at høre det. Naa, man skal ikke forundre sig over det. Det er jo altid saaledes, at naar en ny Bevægelse kommer frem, naar ny Samfundsklasser, som ikke tidligere have kendt til Organisation, begynde at organisere sig, saa tages der jo meget ofte fejl i Begyndelsen, saaledes at man ikke altid faar de rette Folk satte paa de rette Pladser. Men det er noget, som retter sig med Tiden. Det samme har været Tilfældet inden for Arbejdernes Organisation. I Begyndelsen have de staaet famlende og usikre og meget ofte faaet Folk, som i Stedet for at gaa Arbejdernes Ærinder, ere gaaede Magthavernes Ærinder. Jeg beklager som sagt ikke dette, det er noget, som vil rette sig med Tiden. Husmændene ville nok vide at finde de Folk, der ville forstaa og ville tale deres Sag, uden at staa og bøje Ryggen i den Grad over for Regeringen, som det ærede Medlem gjorde.

Det var jo haarde og fordømmende Ord, han fremsatte om vort Forslag. Det var grebet ud af Luften, sagde han — han paaviste rigtignok ikke hvorledes. Jeg forstaaer ikke, hvorledes han kan paastaa sligt. Her er Tale om store Organisationer — de tælle nu mellem 4—5,000 Medlemmer. Man har for dette Aar ydet dem et lille Beløb, nemlig 3,000 Kr. Vi foreslaa nu dette Beløb forhøjet, og det synes jeg, der er al Føje til. Der næres blandt Husmændene Ønske om at arbejde i mange forskellige Retninger. Saaledes ønske Husmændene f. Eks. at faa udsendt Foredragsholdere omkring til deres Foreninger og faa et Tilskud hertil i Lighed med, hvad der f. Eks. ydes til Industriens Foreninger til Afholdelse af Foredrag, og i Lighed med, hvad der ydes til Landboforeningerne, som faa 6,000 Kr. hertil. Saaledes ønske ogsaa Husmændene, at de maatte faa et Beløb, hvoraf der kunde afholdes Udgifter til at sende Folk ud omkring i Husmandskredsene og holde oplysende og faglige Foredrag for Husmændene. Men alene dette at lade afholde saadanne Foredrag i en noget større Udstrækning for Husmændene, er en Sag, som jo ikke koster saa faa Penge, og enhver vil kunne forstaa, at man ud af en saa lille Statsbevilling som disse 3,000 Kr. ikke vil være i Stand til at afse ret meget til denne vigtige Side af Husmandssagen.

De have ogsaa ønsket, at de maatte faa Midler skaffet til Veje til at faa oprettet Kursus for Husmænd i Regnskabsføring, saaledes at de kunde faa Lejlighed til at sætte sig ind i Regnskabsføring. Man har fra Husmændenes Side ønsket, at Husmandskøerne kunde faa Lejlighed til at deltage i Havebrugskursus. Det er jo en Ting, som er saa nyttig for Husmandstanden, men det er noget, som Husmændene af deres egne Medlemskontingenter og af det overordentlig lille Statsbidrag, som de nu faa, ikke ville være i Stand til at afholde. Husmændene have ønsket Støtte til de forskellige Bierhverv, som Husmændene drive. Det er jo saaledes, at mange Husmænd have en Husmandslod, der ikke er stor nok til, at den kan ernære Familien, og maaske heller ikke stor nok til, at den optager Mandens fulde Arbejde. Saa have Husmændene ønsket i Stedet for at gaa ud og arbejde for andre, at de i deres Hjem kunde beskæftige sig med adskillige af de Bierhverv, som Husmandsbruget, særlig i de senere Aar, har taget op. Det vilde ogsaa være ret naturligt, om der til disse Husmandsforeninger blev givet Bidrag f. Eks. til deres Administrationsomkostninger. Men nu byder man disse Husmandsforeninger en lille Bevilling paa 3,000 Kr., hvoraf alt muligt skal afholdes, naturligvis i Forbindelse med deres egne Medlemskontingenter. Enhver vil derfor, naar han ser nøjere paa disse Sager, forstaa, at det er ret naturligt, at man fra Statens Side stærkere støttede disse Husmandsforeninger, end Tilfældet tidligere har været.

Naar derfor den ærede Repræsentant for Skive sagde, at dette er rent ud i Luften, rent ud i det Blaa, saa tror jeg ikke, han har tænkt over denne Sag, eller jeg forstaaer ikke, hvad han egentlig mener dermed. Mener han maaske, at Summen er alt for lille? Det kan være; det kunde tænkes, at det forekom ham, at en Forhøjelse paa 15,000 Kr. er for lidt. Men det kan han vist neppe mene og bør vist neppe mene. Da den højtærede Minister har antydnet, at det er for meget, saa tør det ærede Medlem for Skive jo dog sikkert ikke vove at forlange mere end de 15,000 Kr., saa falder han jo helt ud af Rollen som den ærbødige Tjener over for Regeringen.

Dernæst udtalte det ærede Medlem en Beklagelse over, at Husmændenes Tillidsmænd ere blevne angrebne i den socialdemokratiske Presse. Det er, saa vidt mig bekendt, ikke Tilfældet. I hvert Fald tror